

نکاتی در باره ترازنامه جنبش ج دل و راهکار های آن

اکبر سیف

بحث ترازنامه یا بیلان جنبش ج دل ، از آغاز شکل گیری آن تا کنون، بحثی است ضروری و اساسی.

حدود 10 سال از نخستین تلاش ها برای شکل گیری جنبش ج دل می گذرد. جنبش ج دل، نه از سر اتفاق بلکه در پاسخ به ضرورت هایی حدودا مشخص شکل گرفت و اهداف تقریبا روشنی را در مقابل خود قرار داد.

علاوه بر این، در این فاصله جامعه ما تحولی بزرگ بخود دیده است؛ یکی از بزرگترین جنبش های تاریخ معاصر کشور ما، جنبش موسوم به جنبش سبز، بر علیه حکومت دینی و برای اسقرار آزادی و دموکراسی و جمهوری شکل گرفته و ارکان رژیم ملا ها را به شدت به لرزه در آورده است و...

پرسش این است که جنبش ج دل تا چه حد به هدف های اولیه اش دست یافته است؟*

میزان تا ثیر گذاری و تا ثیر گیری ج دل از جنبش اخیر مردم ما، سبز، چگونه بوده و به چه ترتیبی در فعالیت های آن بازتاب داشته است؟

وضعیت جنبش ج دل در حال حاضر به چه قرار است؟ تداوم اوضاع به روال جاری، چه آینده ای را برای آن رقم می زند؟

تعمق پیرامون پرسش های فوق و نگاهی اجمالی به موقعیت ج دل در حال حاضر و مقایسه آن با انتظاری که ج دل در آغاز کارش در میان جمهوریخواهان در تبعید آفریده بود به روشنی نشان از آن دارد که تداوم وضع موجود و حرکت در کادر شیوه ها و اشکال تا کنونی ره به جایی جز تضعیف و تحلیل باز هم بیشتر ج دل نمی برد. آیا می توان بر این روند غلبه کرد؟

به گمان من، بحث تراز نامه اگر به لزوم تجدید نظر در نحوه نگاه ما به وظایف، نیز تجدید نظر در برخی از مهم ترین اشکال و روش های فعالیت ، به خصوص در زمینه کار رسانه ای یا سایت جد ل منجر نگردد، بحثی است ناقص.

ما باید بپذیریم که فعالیت های فکری و سیاسی - نظری در میان مجموعه وظایف ج دل جایگاهی محوری دارد و در تدارک رسانه یا رسانه هایی در خور برای پیشبرد این وظیفه محوری بر آییم. به دنبال این مسئله است که بحث شورای هماهنگی و چاره جویی برای آن مطرح می گردد. چرا؟؟. به این دلیل ساده که ج دل جریان نیست سیاسی که در تبعید بسر می برد؛ در خارج از کشور قرار دارد. و یک جریان سیاسی قبل از هر چیز با مواضعش است که معنی می دهد؛ باید مواضعش

را از خلال برخورد با تحولات سیاسی و اجتماعی به روز کرده و در انظار و برای مردمان بیان کند؛ باید پیرامون مسایل مهم و بغرنج جنبش به بحث و گفتگو در میان خود و دیگران بپردازد؛ باید از طریق تمرکز انرژی هایش حول مباحث سیاسی-نظری سهم خود را در چاره جویی برای معضلات عدیده جنبش مردم ایفا کرده و به سهم خود از به انحراف رفتن جنبش و تکرار فجایع تلخ گذشته و تحمیل شکست هایی جدید جلوگیری کند و... ابزار و وسیله پیشبرد چنین کار مهمی که ج د ل تا کنون در پیشبرد آن موفقیتی نداشته است رسانه یا سایت است. بدون این ها اصلا جریان سیاسی معنی ای نمی دهد؛ تابلویی است فارغ از محتوای لازم.

ضمناً فراموش نباید کرد که ج د ل جریان نیست در تبعید. به این ترتیب کار سیاسی-نظری و فکری در مجموعه فعالیت های آن ثقل پیدا کرده و از حجم فعالیت های عملی آن کاسته می شود. اگر چه واقعیت این است که بیلان ج د ل در زمینه فعالیت های عملی هم به هیچ وجه چیز درخشانی نیست و چاره اندیشی های ارائه شده، تا حال حاضر، به نتیجه نرسیده اند. در این زمینه نیز من هر چه بیشتر می گذرد به این ایده نزدیک می شوم که راه برگرداندن اعتماد به همراهان ج د ل، راه جلب همراهی عده بیشتری از جمهوری خواهان در تبعید به همکاری با ج د ل و تقویت آن، از طریق یک دوره کار فشرده و فعال سیاسی-نظری، با همکاری و مشارکت کوشندگان و روشنفکران جمهوری خواه در تبعید می گذرد. شاید بتوان از این طریق ضمن به روز کردن مواضع اصولی ج د ل، ضمن مشارکت در خور در مباحث جنبش و کمک در راهیابی برای معضلات و بغرنجی های جنبش آزادیبخش مردمان، به روند بی اعتمادی ها و تردید های شک گرفته غلبه کرد و فضا های جدیدی برای گسترش نفوذ و اعتبار ج د ل فراهم نمود.

ج د ل در گذشته و طی دوره هایی نشان داده است که قابلیت سازماندهی بحث و گفتگو، در میان خود و در سطح جنبش، به شکل نوشتاری، پالتهکی یا برگزاری سمینار به مناسبت های مختلف و پیرامون مسایل جنبش را دارد. همزمان باید این نکته را هم گفت که ج د ل تاکنون در ایجاد رسانه و سایت یا سایت هایی موفق و پاسخگوی نیاز های جنبش، موفق نبوده است. آیا ج د ل می تواند بر این مشکل کلیدی فائق آید و راهکار یا راهکار هایی تازه و متفاوت از آنچه تا کنون تجربه کرده است ارائه دهد؟ من در این باره نظرم را در گروه کار تراز نامه داده و در متن پیشنهادی گروه کار آمده است و در اینجا از تکرار دوباره آن اجتناب می شود.

* به گمان من چنین پرسش هایی نه تنها در مقابل ج د ل بلکه در مقابل همه جریانات اپوزیسیون سیاسی قرار دارد. جمهوری خواهان ایران، فارغ از گرایشات مختلف آن، اگر بخواهند با خود جدی باشند، سیاست و سیاست ورزی را جدی بگیرند و از سوی مردم و دیگران جدی گرفته شوند به ناگزیر باید به بیلان کار خود پرداخته و در جستجوی راهکار هایی مناسب برای بیرون آمدن از وضع موجود برآیند.

